

Окремі проблемні питання обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні

Олексій Валерійович Калінніков

Київський університет інтелектуальної власності і права Національного університету

«Одеська юридична академія», м. Київ, Україна

ORCID: 0000-0003-4337-833X

Анотація: В даній статті проаналізовано порядок обрання запобіжного заходу у вигляді позбавлення волі за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні для визначення проблемних питань, які виникають під час його правозастосування. Сформована у кримінальному процесуальному законодавстві України система запобіжних заходів у кримінальному провадженні, до складу якого входить обрання запобіжного заходу у вигляді позбавлення волі за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні, виступає легітимним способом обмеження права на свободу та особисту недоторканність, гарантованого національними законодавчими актами і міжнародними договорами. Чинне правове регулювання забороняє надання суду будь-яких документів до початку судового розгляду, окрім обвинувального акту і додатків до нього, водночас прокурор для задоволення судом клопотання про обрання запобіжного заходу зобов'язаний довести наявність обґрунтованої підозри, ризиків та факту виїзду та/або перебування обвинуваченого на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошення обвинуваченого у міжнародний розшук. При цьому, у судовому провадженні суд розглядає обвинувальний акт, а не повідомлення про підозру, а тому виникає проблема доведення наявності обґрунтованої підозри. Проведене дослідження кримінального процесуального законодавства та правозастосування свідчить про наявність проблемних питань стосовно обрання запобіжного заходу у підготовчому судовому засіданні, в тому числі: 1) неузгодженість і суперечливість чинних правових норм щодо доведення обґрунтованості клопотання прокурора про обрання запобіжного заходу та заборони надання у підготовчому судовому засіданні будь-яких документів, окрім обвинувального акту і додатків до нього; 2) суперечливість однієї з підстав обрання запобіжного заходу – «обґрунтованість підозри». Запропоновано для усунення наведених проблем на постійній основі проводити аналіз правозастосування з одночасним продовженням їх наукового дослідження і після чого шляхом ухвалення відповідних змін узгодити правові норми КПК України між собою.

Ключові слова: кримінальне провадження, обвинувачений, обвинувальний акт, обрання запобіжного заходу, судове провадження.

1. Вступ

Сформована у вітчизняному кримінальному процесуальному законодавстві система запобіжних заходів у кримінальному провадженні виступає легітимним способом обмеження права на свободу та особисту недоторканність, гарантованого як національними законодавчими актами: ст. 29 Конституції України [1], ст. 12 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [2], так і міжнародними актами - ст. 1, 3 Загальної декларації прав людини [3], ст. 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [4], ст. 9 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права [5].

Європейський суд з прав людини (далі - ЄСПЛ) в своїй процентній практиці щодо права на свободу та особисту недоторканність виходить з наступного:

- це право полягає в забезпеченні того, щоб жодна особа не могла бути свавільно позбавлена волі [6, 7];

- саме на державу покладено позитивне зобов'язання захищати свободу своїх громадян [8];

- тримання під вартою відповідає вимогам законності лише в разі здійснення «відповідно до процедури, передбаченої законом», а тому повинно відповідати як матеріальним, так і процесуальним нормам національного права та водночас стандартам міжнародного права [9].

Конституційний Суд України в своїх рішеннях стосовно права на свободу та особисту недоторканність зазначає, зокрема, наступне:

- вказане право вважається природним та одним з визначальних, фундаментальних і особливо цінних конституційних прав людини [10];

- застосування до особи запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою є найбільш відчутною формою обмеження її права на свободу та особисту недоторканність [11];

- дане право не може вважатися абсолютним, оскільки може бути обмежене у кримінальному провадженні на підставі і в порядку, визначених національними законами, враховуючи акти міжнародного права, практики ЄСПЛ, за вмотивованим рішенням суду, прийнятим в порядку справедливої судової процедури з дотриманням конституційних гарантій, засад справедливості, рівності та домірності (пропорційності), з забезпеченням справедливого балансу публічного та приватного інтересів [12].

Відтак, ураховуючи особливу важливість і фундаментальність права на свободу та особисту недоторканність обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності обвинуваченого повинно здійснюватися з дотриманням порядку встановленому кримінальним процесуальним законодавством України.

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у підготовчому судовому засіданні як складової частини судового провадження стосовно обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого.

Предметом дослідження є окремі проблемні питання обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні.

3. Мета та задачі дослідження

Метою дослідження є науковий аналіз обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого в судовому провадженні для відокремлення проблем його правозастосування та визначення шляхів їх подолання.

4. Аналіз літератури

Різноманітні аспекти запобіжних заходів у кримінальному провадженні, у тому числі, щодо обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні висвітлювали у своїх наукових працях такі науковці: С.Є. Абламський, В.І. Борисова, Н.В. Глинська, І.В. Гловюк, Ю.М. Грошевий, А.Л. Даль, В.Г. Дрозд, В.А. Завтур, В.С. Зеленецький, О.В. Капліна, М.І. Карпенко, О.В. Лазукова, Л.М. Лобойко, Т.О. Лоскутова, В.В. Михайленко, Г.В. Мудрецька, В.В. Назаров, В.Т. Нор, М.А. Погорецький, В.В. Рожнова, М.В. Самойлов, В.М. Тertiшник, О.І. Тищенко, В.В. Топчій, Л.Д. Удалова, Т.Г. Фоміна, В.І. Фаринник, П.Л. Фріс, О.Ю. Хабло,

І.В. Черниченко, С.С. Чернявський С.Л. Шаренко, М.І. Шевчук, О.Г. Шило, М.Є. Шумило, Г.В. Юркова та інші.

Не зважаючи на ґрунтовні праці науковців стосовно застосування запобіжних заходів необхідно продовжувати подальше наукове дослідження, в тому числі в частині обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні, з огляду на розвиток кримінального процесуального законодавства України та правозастосування судами.

5. Методи досліджень

Зважаючи на мету, задачі, окреслені особливості об'єкта та предмета наукового аналізу використано відповідний методологічний інструментарій.

6. Результати досліджень

Порядок обрання у кримінальному провадженні у судовому провадженні запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого врегульовано ч. 6 ст. 193 КПК України.

Аналіз даної правової норм свідчить, що підставами обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого є:

1) обґрунтована підозра у вчиненні обвинуваченим певного кримінального правопорушення;

2) наявність ризиків, які дають достатні підстави вважати, що обвинувачений може здійснити дії, в тому числі, щодо: - переховування від суду; - знищення будь-яких речей, документів, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; - незаконного впливу на потерпілого, свідка; - перешкоджання кримінальному провадженню;

3) виїзд та/або перебування обвинуваченого на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошення обвинуваченого у міжнародний розшук.

Дана позиція узгоджується з думкою Михайленко В.В., яка вказує, що з огляду на зміст ч. 6 ст. 193 КПК України розгляд клопотання про обрання запобіжного заходу за відсутності підозрюваного, обвинуваченого не може розглядатися окремо від підстав обрання запобіжного заходу, оскільки умови розгляду клопотання встановлюються в невід'ємному зв'язку з обранням запобіжного заходу. А тому, слідчий суддя (суд) не можуть розглядати клопотання без дослідження доказів, поданих на його підтвердження, поза межами судового засідання, так як без проведення розгляду клопотання по суті неможливо дослідити наявність обґрунтованої підозри, ризиків кримінального провадження та факту оголошення підозрюваного в розшук [13].

Положення Глави 27 (ст.ст. 314, 317) КПК України визначають порядок проведення підготовчого судового засідання як складової частини судового провадження.

З огляду на приписи ч. 3 ст. 315 КПК України (в редакції Закону України № 2690-IX від 18.10.2022) на стадії підготовчого судового засідання за клопотанням учасників судового провадження вирішується в тому числі обрання, зміна, продовження, скасування заходів забезпечення кримінального провадження, зокрема, запобіжного заходу, обраного щодо обвинуваченого.

Водночас слід зауважити, що положення ч. 3 ст. 315 КПК України до внесення до них змін Законом України № 2690-IX від 18.10.2022, яким згідно його назви внесено зміни до кримінального процесуального законодавства України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини [14], визначали, що на стадії підготовчого судового засідання суд за клопотанням учасників судового провадження має право обрати, змінити чи скасувати обраний запобіжний захід, проте при відсутності таких клопотань застосування

заходів забезпечення кримінального провадження, обраних під час досудового розслідування, вважалось продовженням.

З огляду на вказаному правову норму на стадії підготовчого судового засідання допускалось продовження дії запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою за відсутності відповідного клопотання прокурора та без перевірки судом обґрунтованості підстав їх застосування.

Наведені положення ч.3 ст. 315 КПК України рішенням Конституційного Суду України № 1-р/2017 від 23.11.2017 в частині продовження заходів забезпечення кримінального провадження, обраних під час досудового розслідування за відсутності клопотань сторін кримінального провадження визнано не конституційними. Дане рішення обґрунтовується, зокрема, наступним:

- обмежити конституційне право на свободу та особисту недоторканність можна виключно на підставі вмотивованого рішення суду;

- продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, обраного під час досудового розслідування за відсутності клопотання прокурора та без перевірки судом обґрунтованості підстав їх застосування вочевидь суперечить конституційним вимогам;

- обґрунтованість застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою повинна періодично піддаватися судовому контролю через певні проміжки часу на предмет перевірки наявності чи відсутності ризиків, за яких вказані запобіжні заходи застосовуються;

- суд без клопотання прокурора фактично самостійно ініціює питання продовження тримання обвинуваченого під вартою, що виходить за межі судової функції та порушує принципи незалежності і безсторонності суду [15].

При цьому, на практиці виникає декілька проблемних питань щодо обрання запобіжного заходу у підготовчому судовому засіданні, серед яких можна відокремити: 1) неузгодженість і суперечливість чинних правових норм (колізії) щодо доведення обґрунтованості клопотання прокурора про обрання запобіжного заходу та заборони надання у підготовчому судовому засіданні будь-яких документів, окрім обвинувального акту і додатків до нього; 2) суперечливість однієї з підстав обрання запобіжного заходу – «обґрунтованість підозри».

Стосовно першого проблемного питання слід звернути увагу, що ч. 4 ст. 291 КПК України забороняє надання суду будь-яких інших документів до початку судового розгляду, окрім обвинувального акту, до якого додаються: реєстр матеріалів досудового розслідування; цивільний позов, в разі подання; розписка підозрюваного про отримання копії обвинувального акту, цивільного позову та реєстру матеріалів; довідка про юридичну особу, щодо якої здійснюється кримінальне провадження [2].

На переконання науковців дана правова норма є позитивною новелою нового КПК України 2012 року, яка гарантує реалізацію засади безпосередності дослідження доказів сторін [16, с. 274] та спрямована на виключення впливу на суд фактичних даних, зібраних стороною обвинувачення під час досудового розслідування [17, с. 112].

При цьому, у підготовчому судовому засіданні за наявності відповідних правових підстав також може бути розглянуто клопотання прокурора про спеціальне судове провадження, а тому таке клопотання з відповідними додатками також можуть бути в матеріалах судового провадження.

Водночас, згідно з ч. 3 ст. 315 КПК України суд під час розгляду клопотання про обрання запобіжного заходу додержується положень, передбачених КПК України щодо розгляду заходів забезпечення кримінального провадження, в тому числі щодо обов'язкового доведення прокурором наявності обґрунтованої підозри, ризиків та факту виїзду та/або перебування обвинуваченого на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошення обвинуваченого у міжнародний розшук.

При цьому, в силу ст. 358 КПК України матеріали кримінального провадження, в яких містяться відомості, які мають значення для встановлення обставин кримінального

провадження досліджуються судом на стадії судового розгляду, яка здійснюється вже після підготовчого судового засідання.

Наведене свідчить про колізію правових норм щодо обов'язку прокурора довести наявність підстав для обрання запобіжного заходу у підготовчому судовому засіданні та заборони надання суду будь-яких інших документів до початку судового розгляду, окрім обвинувального акту.

Стосовно другого проблемного питання слід акцентувати увагу на наступному. Як вже зазначалось обґрунтована підозра у вчиненні обвинуваченим певного кримінального правопорушення є однією з підстав обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні.

Водночас, у судовому провадженні суд розглядає обвинувальний акт, а не повідомлення про підозру.

При цьому, на думку О.В. Калужинського суду у підготовчому засіданні під час розгляду клопотання про застосування заходів слід вирішувати їх без перевірки обґрунтованості підозри, проте необхідно встановити лише можливість виконання завдання, для досягнення якого подає відповідне клопотання прокурор чи можливість вчинення обвинуваченим дій, визначених ч. 1 ст. 177 КПК України [18, с.110].

Однак, такий підхід не враховує теперішнє правове регулювання - ч. 3 ст. 315 КПК України та не відповідає завданням кримінального провадження, а також гарантіям, визначених Конституцією України та міжнародними договорами.

Наведені проблемні питання узгоджуються з судовою практикою. Так, на переконання судді Вищого антикорупційного суду:

- наявних у підготовчому судовому засіданні обвинувального акту, реєстру матеріалів, цивільного позову, ухвал суду про оголошення обвинуваченого у міжнародний розшук та про здійснення спеціального судового провадження не достатньо для прийняття рішення про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою;
- твердження прокурора про обґрунтованість підозри, яка підтверджується показами свідків, висновками судових експертиз, речовими та іншими доказами є непідкріпленими будь-якими доказами, які на цій стадії судом ще не досліджувалися;
- обрання запобіжного заходу без дослідження усіх матеріалів сторін обвинувачення та захисту фактично є безпідставним наданням судом на початковому етапі судового провадження переваги стороні обвинувачення;
- підготовче судове засідання не дозволяє розпочинати розгляд клопотання про обрання запобіжного заходу, оскільки «обґрунтованість підозри» з моменту складання обвинувального акту фактично втрачає актуальність і переходить у «відповідність обвинувального акту вимогам КПК України»;
- обґрунтованість підозри на стадії підготовчого судового засідання взагалі неможливо встановити;
- зважаючи на вказані доводи лише під час ухвалення вироку суд має можливість обрати запобіжний захід, а подане таке клопотання у підготовчому судовому засіданні є передчасним [19].

Наведені проблемні питання у підготовчому судовому засіданні стосовно обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого свідчать про наявність колізії, яка на переконання наукових дослідників є наслідком недостатньої чіткості в законодавчих нормах, що має негативний вплив на правовідносини, які врегульовані такими правовими нормами [20, с. 22-23], що потребує подолання вказаної потреби у спосіб внесення змін до КПК України з дотримання вимог техніки нормотворчості, оскільки саме вона сприяє ясності, точності, чіткості і несуперечливості нормативно-правових актів [21, с. 216].

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Результати даного дослідження свідчать про доцільність подальшого наукового дослідження положень кримінального процесуального законодавства України та його правозастосування стосовно обрання запобіжного заходу за відсутності обвинуваченого для виявлення недоліків правового регулювання та їх подальшого усунення.

8. Висновки

Обрання запобіжного заходу у вигляді позбавлення волі за відсутності обвинуваченого у підготовчому судовому засіданні є легітимним обмеження права на свободу та особисту недоторканність якщо відбуваються у відповідності до кримінального процесуального законодавства України, яке відповідає вимогам Конституції України та міжнародним договорам.

Аналіз кримінального процесуального законодавства та правозастосування свідчить про наявність проблемних питань стосовно обрання запобіжного заходу у підготовчому судовому засіданні, зокрема: 1) неузгодженість і суперечливість чинних правових норм щодо доведення обґрунтованості клопотання прокурора про обрання запобіжного заходу та заборони надання у підготовчому судовому засіданні будь-яких документів, окрім обвинувального акту і додатків до нього; 2) суперечливість однієї з підстав обрання запобіжного заходу – «обґрунтованість підозри».

Для усунення вказаних проблем слід на постійній основі проводити аналіз правозастосування з одночасним продовженням їх наукового дослідження і після чого шляхом ухвалення відповідних змін узгодити правові норми КПК України між собою.

Список літератури:

- 1) Конституція України: прийнята 28 черв. 1996 р. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
- 2) Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
- 3) Загальна декларація прав людини 1948 року: підписана 10 груд. 1948 р. Верховна Рада України : [сайт]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
- 4) Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: підписана в Римі 4 листоп. 1950 р. Верховна Рада України: [сайт]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
- 5) Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: підписаний 16 груд. 1966 р. Верховна Рада України: [сайт]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043
- 6) Рішення Європейського суду з прав людини у справі Creangă v. Romania (Креанге проти Румунії). European Court of Human Rights : [сайт]. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-109226%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-109226%22]})
- 7) Рішення Європейського суду з прав людини у справі Engel and Others v. the Netherlands (Енгель та інші проти Нідерландів). European Court of Human Rights : [сайт]. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-57479%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57479%22]})
- 8) Рішення Європейського суду з прав людини у справі Storck v. Germany (Шторк проти Німеччини). European Court of Human Rights : [сайт]. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-69374%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-69374%22]})
- 9) Рішення Європейського суду з прав людини у справі Medvedyev and Others v. France (Медведєв та інші проти Франції). European Court of Human Rights : [сайт]. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-97979%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-97979%22]})
- 10) Рішення Конституційного Суду України від 19 червня 2024 року № 7-п(II)/2024. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-24#Text>

- 11) Рішення Конституційного Суду України від 13 червня 2019 року № 4-п/2019. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-19#Text>
- 12) Рішення Конституційного Суду України від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v010p710-11#Text>
- 13) Михайленко В.В. Проблемні питання обрання запобіжного заходу за відсутності підозрюваного в провадженнях щодо корупційних і пов'язаних з ними злочинів. Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.): у 2 ч. – Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. Ч. 1. 264 с.
- 14) Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини» № 2690-IX від 18.10.2022. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2690-20#n33>
- 15) Рішення Конституційного Суду України № 1-п/2017 від 23.11.2017. Верховна Рада України: [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-17/ed20220825#n63>
- 16) Карабут Л. В. Щодо формування доказів під час досудової кримінальної процесуальної діяльності за новим КПК / Л. В. Карабут // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право» 2012, № 1 (5). С. 1–13
- 17) Крушинський С.А. Проблеми подання доказів на стадії підготовчого провадження в суді першої інстанції. Слово Національної школи суддів України №2 (11) 2015.С. 110-118.
- 18) Калужинський О.В. Оціночна діяльність судді у підготовчому провадженні: дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Львів, 2015. 236 с.
- 19) Окрема думка судді Вищого антикорупційного суду до ухвали від 23.02.2023 у справі №761/40298/16-к. Єдиний державний реєстр судових рішень: [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109314722>
- 20) Поліщук О. А., Прилипка В. М., Ткаченко О. М. Правові колізії в процесі взаємодії законодавчої, виконавчої та судової гілок влади. Український політико-правовий дискурс, 2025, 7. <https://doi.org/10.5281/zenodo.1475031>
- 21) Теорія держави і права: підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О. В. Петришин, С. П. Погребняк, В. С. Смородинський та ін.; за ред. О. В. Петришина. Харків: Право, 2014. 368 с.

Certain problematic issues of choosing a preventive measure in the absence of the accused in the preparatory court hearing

Oleksii Kalinnikov

Kyiv University of Intellectual Property and Law, National University 'Odesa Law Academy', Kyiv, Ukraine

ORCID: 0000-0003-4337-833X

Abstract: This article analyzes the procedure for imposing a preventive measure in the form of imprisonment in the absence of the accused in the preparatory court hearing with a view to identifying the problematic issues arising in the course of its application. The system of measures of restraint in criminal proceedings established in the criminal procedural legislation of Ukraine, which includes the imposition of a measure of restraint in the form of imprisonment in the absence of the accused in the preparatory court hearing, is a legitimate way to restrict the right to liberty and security of person guaranteed by national legislation and international treaties. The current legal regulation prohibits the submission of any documents to the court before the trial, except for the indictment and its annexes, while the prosecutor, in order to satisfy the court's motion for a preventive measure, must prove the existence of reasonable suspicion, risks and the fact of the defendant's departure and/or stay in the temporarily occupied territory of Ukraine, the territory of a state recognized by the Verkhovna Rada

of Ukraine as an aggressor state, and/or the defendant's being put on the international wanted list. At the same time, in court proceedings, the court considers the indictment, not the notice of suspicion, and therefore raises the problem of proving the existence of reasonable suspicion. The study of criminal procedural legislation and law enforcement shows that there are problematic issues regarding the selection of a preventive measure in a preparatory court hearing, including 1) inconsistency and contradiction of the current legal provisions on proving the validity of the prosecutor's request for a preventive measure and the prohibition to provide any documents other than the indictment and its annexes in the preliminary hearing; 2) contradiction of one of the grounds for choosing a preventive measure - "reasonableness of suspicion". The author suggests that, in order to eliminate the above problems, law enforcement should be analyzed on an ongoing basis, with simultaneous continuation of their scientific research, and then, by adopting appropriate amendments, the legal provisions of the CPC of Ukraine should be harmonized with each other.

Keywords: criminal proceedings, accused, indictment, preventive measure, court proceedings.
